REÎNTOARCERE,
REÎNCARNARE
SI RECURENTA

Viata fiecaruia dintre noi, cu toate momentele sale, este întotdeauna aceeasi, se r
epeta din existenta în existenta de-a lungul a numeroase secole.

Samael Aun Weor

LEGEA ETERNEI REÎNTOARCERI

Eternitatea înghite persoanele care pleaca din aceasta lume, totusi mai devreme sau
mai târziu le expulzeaza (le readuce în aceasta lume). De ce le vrea acolo? Stim no
i sa manipulam FORTELE UNIVERSALE ?
Fiecare la timpul sau, la ora sa REVINE, SE REÎNTOARCE în aceasta lume. Nu este foar
te placuta aceasta revenire. E adevarat? Totusi revenim. Aceasta este LEGEA ETER
NEI REÎNTOARCERI A TUTUROR LUCRURILOR. Planetele se reîntorc la punctul lor de pleca
re dupa o perioada de timp. Atomii din molecule revin la punctul initial de plec
are.
Anotimpurile: primavara, vara, toamna, iarna revin în fiecare an. Totul REVINE, to
tul SE REÎNTOARCE. De ce am fi noi o exceptie?

Samael Aun Weor: Conferinta Cine suntem? De unde venim?
Încotro ne îndreptam?

Întotdeauna momentul mortii este însotit de sosirea la capatâiul mortului a Îngerului Mo
rtii. Exista o legiune si toti lucreaza în acord cu Marea Lege.
Trei lucruri merg în cimitir sau cavou: primul, Corpul Fizic; al doilea, Corpul Vi
tal (acesta pleaca din Corpul Fizic în momentul ultimei respiratii), acest vehicul
pluteste deasupra mormântului si încet se descompune pe masura ce corpul fizic se d
ezintegreaza si el; al treilea, fosta personalitate. Aceasta iese uneori din mor
mânt si se plimba prin cimitir si uneori merge în locuri care îi sunt familiare.
Fara îndoiala, fosta personalitate se descompune lent de-a lungul timpului; nu exi
sta nici un viitor pentru personalitatea mortului; aceasta are un timp de viata
limitat.
Ceea ce continua, ceea ce nu merge în mormânt este Egoul, Eul Însusi, Sinele Însusi.
Moartea însasi este o operatie matematica dupa terminarea careia ramân doar valorile
.
Evident, sumele valorilor se atrag si se resping în acord cu Legea Atractiei Unive
rsale, plutind în atmosfera lumii.
Eternitatea înghite Egoul, apoi îl expulzeaza si apoi îl reda timpului.
Se spune ca exact în momentul mortii, în clipa când defunctul exala ultima suflare, se
proiecteaza un desen electro-psihic al personalitatii sale. Acest desen continu
a sa existe în Regiunile Suprasensibile ale Naturii, iar

mai târziu va intra în oul fecundat; astfel are loc reîntoarcerea.
Când revenim, când ne reîntoarcem într-un Corp Fizic posedam caracteristici personale si
milare celor din viata anterioara.
Ceea ce continua dupa moarte nu este ceva foarte frumos. Ceea ce nu a fost distr
us o data cu corpul fizic este de fapt un agregat de Defecte Psihice, de Diavoli
. Singurul lucru bun care se afla închis în interiorul acestor entitati care formeaz
a Egoul este Esenta, sufletul.
Când ne întoarcem într-un nou Vehicul Fizic, intra în actiune legea Karmei; nu poate exi
sta efect fara cauza, nici cauza fara efect.
Îngerii Vietii sunt însarcinati cu conectarea cordonului de argint cu spermatozoidul
care fecundeaza; fara îndoiala, multe milioane de spermatozoizi scapa în momentul c

opulatiei, dar numai unul singur are puterea suficienta pentru a intra în ovul si a realiza conceptia.
Aceasta forta de un tip foarte special, nu este un produs al hazardului; ceea ce se întâmpla este ca el primeste un impuls intern bazat pe energia sa intima, impuls dat de Îngerul Vietii, care în acest moment precis realizeaza conexiunea cu Esenta care revine.
Biologii stiu foarte bine ca gametii masculini si feminini au fiecare douazeci s i patru de cromozomi; suma lor este patruzeci si opt si ei compun celula germina la.
Cei patruzeci si opt de cromozomi ne amintesc de cele patruzeci si opt de Legi c are guverneaza Corpul Fizic.
Esenta este legata de celula germinala prin cordonul de argint; celula se divide în doua, cele doua se divid din nou pentru a forma patru celule, apoi opt si astf el, succesiv, are loc procesul de gestatie.
Este clar ca energia sexuala este agentul de baza al multiplicarii celulare; ace asta înseamna ca fenomenul mitozei nu ar putea avea loc fara prezenta energiei cre atoare.
Dezîncarnatul, mortul, cel care se pregateste sa intre într-un nou corp fizic nu int ra în fetus; el va intra în noul corp în momentul în care se naste copilul, în momentul în are acesta inspira pentru prima data.
Este foarte interesant cum, o data cu ultima expiratie mortul paraseste corpul s i cum o data cu prima inspiratie reintra în noul organism.
Este absurd sa se afirme ca o persoana poate alege voluntar locul unde sa se nas ca. Realitatea este foarte diferita. Doar Domnii Legii, Agentii Karmei sunt cei care selecteaza pentru noi locul exact, casa, familia, natiunea etc., unde trebu ie sa ne reîntoarcem.
Daca Egoul ar putea alege locul, familia etc. pentru noua sa reîntoar

cere, atunci orgoliosii, ambitiosii, avarii, lacomii ar cauta palate, case bogat e si frumoase, confortul, iar lumea ar fi plina de bogatie si somptuozitate; nu ar fi saraci, nu ar exista suferinte, amaraciune, nimeni nu ar plati Karma, noi toti am putea face cele mai grave delicte fara ca Justitia Cereasca sa ne judece etc., etc., etc.
Realitatea cruda a faptelor este ca Egoul nu are dreptul sa aleaga locul sau fam ilia unde trebuie sa se nasca. Fiecare dintre noi trebuie sa-si plateasca datori a; este scris ca cel care seamana fulgere culege furtuna; legea este lege si leg ea trebuie sa se împlineasca, trebuie sa fie îndeplinita.
Este foarte lamentabil ca multi scriitori faimosi ai spiritualitatii contemporan e afirma într-un mod emfatic ca fiecare dintre noi are dreptul sa-si aleaga locul unde sa se nasca.
Ceea ce trece dincolo de mormânt este ceva ce poate fi cunoscut doar de oamenii tr eziti, cei care au dizolvat Egoul, persoanele cu adevarat AutoConstiente.
În lume exista multe teorii de tip spiritualist sau de tip materialist, iar ratiun ea umanoidului intelectual poate explica totul; ea poate crea atât o teorie spirit ualista cât si una materialista.
Umanoizi rationali pot elabora în encefalul lor cerebral, prin intermediul procese lor logice cele mai severe, atât o teorie materialista cât si una spiritualista, atât în una cât si în cealalta, atât în teza cât si în antiteza, logica fiind într-adevar admirab

Evident, procesele de cerebralizare logica nu sunt convingatoare datorita faptul ui concret ca pot elabora orice teza, fie spirituala, fie materiala si demonstra aceeasi rigoare logica care poate convinge orice rationament uman.
Este imposibil, deci, ca rationamentul sa cunoasca cu adevarat ceea ce se afla d incolo, ceea ce continua dupa moarte.
Emanuel Kant, marele filozof german, a demonstrat în cartea sa Critica ratiunii pur e , ca ratiunea, prin ea însasi nu poate cunoaste nimic despre adevar, despre ceea c e este real, despre Dumnezeu etc. etc.
Nu suntem pe cale de a lansa idei în mod aprioric; ceea ce vreau sa spun cu multa

insistenta poate fi argumentat cu cartea acestui filozof.
Cu siguranta trebuie sa anulam rationamentul ca element de cunoastere utila, pen
tru a verifica ceea ce este real. Lasând deoparte procesele de rationare, pentru a
 întelege aceasta chestiune de metafizica practica vom încerca sa cream o baza solid
a pentru verificarea a ceea ce se gaseste dincolo de Timp, a ceea ce continua si
 nu poate fi distrus o data cu moartea corpului fizic.

5

Afirm ceva ce am putut experimenta în absenta ratiunii. Afirm ca îmi amintesc de toa
te vietile mele anterioare. În vremurile de demult, înainte de scufundarea continent
ului Atlant, oamenii posedau o facultate a Fiintei cunoscuta sub numele de Percep
tie Instinctiva a Adevarurilor Cosmice .
Dupa scufundarea acestui vechi continent, aceasta pretioasa facultate a intrat în
ciclul involutiv, descendent si s-a pierdut total.
Este posibila regenerarea acestei facultati prin dizolvarea Egoului. Atingând aces
t tel putem verifica prin noi însine, într-o maniera constienta Legea Eternei Întoarce
ri a tuturor lucrurilor.
Fara îndoiala, aceasta facultate a Fiintei ne permite sa experimentam Realul, ceea
 ce continua, ceea ce este dincolo de Moarte, dincolo de Corpul Fizic etc.
Cum eu posed aceasta facultate dezvoltata, pot afirma cu totala autoritate ceea
ce am putut verifica, ceea ce este dincolo etc.
Vorbind sincer si cu inima deschisa, pot sa va spun ca mortii traiesc în mod norma
l în anticamera Infernului, în regiunea Mortilor, Astralul Inferior; aceasta regiune
 este în toate grotele si cavernele subterane ale lumii care formeaza un ansamblu.

Este lamentabila starea în care se afla acesti morti, am putea spune somnambuli; a
u constiinta total adormita, se plimba peste tot si cred cu fermitate, sunt conv
insi ca sunt vii, îsi ignora moartea.
Dupa ce moare, vânzatorul vinde, alcoolicii merg la bar, iar prostituatele în casele
 lor de rendez-vous etc. Ar fi imposibil ca acesti oameni somnambuli, inconstien
ti sa poata alege locul în care sa se nasca, sa revina.
În mod normal acesti oameni se nasc în stare de inconstienta, în stare de larve care t
raiesc în trecut si care nu-si dau seama de prezent. Sunt închisi în dogmele lor, în luc
rurile trecutului, în faptele trecutului, în afectele, în sentimentele familiale, inte
resele egoiste, în pasiunile animalice etc. Exista multe umbre ale mortii.
Când renaste Esenta, ea se exprima în primii trei sau patru ani ai copilariei. În acel
 moment creatura este frumoasa, minunata, sublima, inocenta, fericita. Din pacat
e, egoul începe sa se manifeste putin câte putin, pe masura ce ne apropiem de vârsta d
e sapte ani; se manifesta în totalitate când personalitatea este creata în întregime.
Este indispensabil sa întelegem ca noua personalitate se formeaza, cu precizie, în p
rimii sapte ani ai copilariei; ea capata forta si experienta.
Personalitatea este energetica, nu este fizica, cum spun unele persoane. Dupa mo
arte ea se descompune lent în mormânt, pâna ce se dezintegreaza total.

6

Înainte ca noua personalitate sa se formeze în întregime, Esenta poate sa se manifeste
 în toata frumusetea ei si poate sa faca pe unii copii sa aiba puteri psihice, sen
zitive: clarviziune pura etc.
Daca egoul nu ar exista si daca s-ar manifesta numai esenta am fi enorm mai feri
citi; este clar, deci, ca suferinta nu ar exista, Pamântul ar fi un paradis, un Ed
en, ceva inefabil, sublim.
Întoarcerea egoului în aceasta lume este cu adevarat abominabila, oribila, îngrozitoar
e.
Egoul însusi iubeste undele vibratorii negative, tenebroase, care nu sunt agreabil
e.
Spun ca orice persoana care nu si-a distrus egourile este mai mult sau mai putin
 neagra, chiar daca presupune ca este sfânta si virtuoasa.
Neîncetata întoarcere a lucrurilor este o lege a vietii si putem sa verificam aceast

a clipa de clipa, moment de moment. Pamântul se întoarce la punctul de plecare în fiec are an. Sarbatorim atunci anul nou. Toate astrele se întorc la punctul de plecare originar, atomii se întorc în interiorul moleculei în punctul lor originar. Zilele se în torc, noptile se întorc, cele patru anotimpuri: primavara, vara, toamna, si iarna se întorc etc. De aceea legea eternei reîntoarceri este irefutabila.

REÎNCARNAREA

Reîncarnarea implica o individualitate care se reîncarneaza si daca aceasta individua litate nu ar exista, atunci reîncarnarea nu ar avea loc.
Chiar daca textele pseudo-ocultiste spun ca animalul intelectual a ajuns la indi vidualitate, acest lucru este atât de fals asa cum sunt textele care asigura ca fi inta umana poseda vehiculele solare autentice, adica astral, mental, cauzal.
Egoul este un ansamblu de diferite entitati care nu se recunosc între ele; aceasta nu este o individualitate. Deci este absurd sa spunem ca aceste entitati se reînc arneaza.
Este mai corect sa spunem ca Eul pluralizat se reîntoarce, se reîncorporeaza în aceast a vale de amaraciune.

Samael Aun Weor: Mesaj de Craciun 1967-1968

Bhagavad-Gita, cartea sacra a Domnului Krishna, spune textual:
Fiinta nu se naste, nu moare, nu se reîncarneaza. Ea nu are origine, este eterna, d e neschimbat. Este primul lucru, nu moare când se ucide corpul.
Studentii gnostici sa reflecteze asupra urmatoarelor versete antitetice si contr adictorii:
În acelasi fel cum noi ne schimbam hainele si ne punem altele noi, asa Fiinta îsi las a corpul vechi si intra în altul nou.
Acestea sunt versetele avatarului Krishna. Daca nu avem cheia este clar ca acest ea pot crea o confuzie:
Lasând corpul, luând calea focului, a luminii, a zilei, a jumatatii luminoase a lunii , a solstitiului septentrional, cei care-l cunosc pe Brahma, merg la Brahma.
Yoghinul care atunci când moare merge pe cararuia de fum, a jumatatii obscure a lun ii si a solstitiului meridional, ajunge la sfera lunara (lumea astrala) si apoi renaste (se reîntoarce, se reîncorporeaza) .
Aceste doua carari, cea luminoasa si cealalta obscura, întunecata, sunt considerate permanente. Prima cararuie serveste drept eliberare, iar cu a doua renastem.
Spunem, declaram ca Fiinta, Domnul care este încarnat în unele creaturi perfecte, po ate sa se reîncarneze. Când Domnul (Fiinta) ia un corp sau îl foloseste, el se asociaza cu cele sase simturi sau le abandoneaza si

dispare asemeni brizei care duce cu ea parfumul florilor.
Dirijând auzul, ochii, organele pipaitului, gustului si mirosului si de asemenea me ntalul, el experimenteaza realitatea lucrurilor.
Ignorantii halucinati nu vad Fiinta, atunci când aceasta ia un corp, îl lasa sau prod uce experiente în relatie cu Gunele ; dar cei care au ochii întelepciunii pot sa o vada .
Ca o demonstratie extraordinara în ceea ce priveste doctrina reîncarnarii, putem med ita asupra versetului urmator al Maestrului Krishna:
O Bharata!, de fiecare data când religia declina, si guverneaza nonreligia, ma încarn ez din nou, adica ma reîncarnez pentru a proteja pe cei buni, a-i distruge pe cei rai si a reabilita religia, ma încarnez (sau reîncarnez) în diferite epoci.
Din acest verset al Maestrului Krishna putem deduce logic urmatoarele concluzii:

a) Cunoscatorii lui Brahma merg la Brahma si pot, daca doresc, sa se reîncarneze p
entru a lucra în Marea Opera a Tatalui.

b) Cei care nu au eliminat Egoul, Eul, pleaca dupa moarte pe drumul de fum , al fet
ei obscure a lunii si a solstitiului meridional si ajung la sfera lunara, pentru
ca apoi sa renasca, sa se reîntoarca, sa ia un corp în aceasta dureroasa vale a Sam
sarei.

Doctrina Marelui Avatar Krishna arata ca doar Zeii, Semizeii, Regii Divini, Tita
nii si Devasii se reîncarneaza.
Întoarcerea, reîntoarcerea este un lucru diferit: totul se Reîntoarce: Kalpa, Yuga, Ma
hamvantara, Maha-Pralaia etc. etc. etc.
Cuvântul reîncarnare este foarte strict; nu trebuie utilizat în orice fel; nimeni nu a
r putea sa se reîncarneze fara ca înainte sa fi eliminat egoul, fara a avea o adevar
ata individualitate sacra.
Reîncarnarea este un cuvânt venerabil; ea înseamna reîncorporarea Divinitatii în om. Reînc
narea este repetarea unui eveniment cosmic, este o noua manifestare a Divinitati
i.
Nu exageram în nici un fel, spunând ca reîncarnarea este posibila doar prin embrionii d
e aur care au ajuns pe parcursul (în timpul) unui ciclu de manifestare sa se uneasc
a glorios cu Supra-Sufletul .
Ar fi absurd sa se confunde reîncarnarea cu reîntoarcerea. Ar fi eronat sa credem ca
egoul, legiune a eurilor tenebroase, sinistre si inferioare s-ar putea reîncarna.

9

LEGEA RECURENTEI

Este interesant sa ascultam cuvintele lui Eudemo, discipol al lui Aristotel, care
spune în a treia sa carte de fizica: «Unele persoane accepta, iar altele nu, ca tim
pul se repeta. Repetitia se poate întelege în diferite moduri. O clasa de repetitii
este în relatie cu ordinea naturala a lucrurilor, cum ar fi repetarea iernilor, ve
rilor si a celorlalte anotimpuri, si ca un nou anotimp îi urmeaza celui care a dis
parut; aceasta ordine apartine miscarilor corpurilor ceresti si fenomenelor gene
rate de acestea cum ar fi solstitiile si echinoctiile.
Daca ar trebui sa-i credem pe Pitagorici, atunci trebuie sa acceptam ca exista s
i o alta clasa de repetitii. Aceasta înseamna ca va voi vorbi si voi fi asezat în vi
itor exact aici si voi avea într-un moment acelasi baston si totul va fi la fel. D
eoarece miscarile (corpurilor celeste) si multe alte lucruri sunt aceleasi, ceea
ce s-a derulat înainte si ceea ce se va desfasura dupa, va fi acelasi lucru. Acea
sta putem s-o aplicam de asemenea, repetitiei care este întotdeauna aceeasi. Totul
este la fel».

Samael Aun Weor: Mesaj de Craciun 1967-1968

Omul este ceea ce este viata lui; daca omul nu lucreaza asupra propriei vieti, îsi
pierde timpul în mod mizerabil.
Doar eliminând elementele indezirabile pe care le purtam în interiorul nostru putem
face din viata noastra o opera cu posibilitatea de a repeta scenariul unei noi e
xistente.
Diferite scoli de tip pseudo-esoteric si pseudo-ocultist sustin eterna teorie a
vietilor succesive; acest concept este gresit.
Viata este o pelicula; terminata proiectia, rulam filmul în carcasa lui si îl purtam
în eternitate.
Reintrarea exista, reîntoarcerea exista; când ne întoarcem în aceasta lume, proiectam pe
ecranul existentei aceeasi pelicula, aceeasi viata.

Putem afirma teza existentelor succesive, dar nu a vietilor succesive, pentru ca pelicula e aceeasi.
Fiinta umana are 3% esenta libera si 97% esenta închisa în egouri.
Când ne întoarcem, cele trei procente de esenta libera impregneaza total oul fecundat; fara îndoiala continua în samânta descendentilor nostri.
Personalitatea este diferita; nu exista nici un viitor pentru personalitatea defunctului; aceasta se distruge lent în cimitir sau mormânt.

10

În noul nascut se afla încorporat doar micul procentaj de esenta libera; aceasta confera creaturii Auto-Constiinta si frumusete interioara.
Diferitele euri care se întorc si se învârtesc în jurul noului nascut, în libertate, încearca sa intre în masina organica, însa asta e imposibil pâna în momentul în care copilul îsi crea noua personalitate.
Trebuie sa stim ca personalitatea e energetica si ca se formeaza cu experienta de-a lungul timpului.
E scris ca personalitatea trebuie sa se formeze în timpul primilor sapte ani ai copilariei si ca apoi creste si prinde forta, o data cu experientele vietii practice.
Eurile încep sa lucreze în masina organica putin câte putin, pe masura ce noua personalitate se formeaza.
Moartea e o proiectie matematica; o data terminata aceasta operatie, unicul lucru ce continua sunt valorile, eurile bune si rele, utile si inutile, pozitive si negative. În lumina astrala, valorile se atrag si se resping între ele, în acord cu legea atractiei universale.
Noi suntem puncte matematice în spatiu si servim drept vehicule sumelor de valori determinate.
În personalitatea umana, în fiecare din noi exista întotdeauna aceste valori ce servesc ca baza Legii Recurentei.
Totul se repeta în acelasi fel cum a fost înainte, plus rezultatul sau consecinta activitatilor noastre precedente.
În fiecare dintre noi exista multe egouri ale vietii precedente, putem afirma într-un mod accentuat ca fiecare dintre ele e o persoana diferita.
Aceasta ne invita sa întelegem ca în fiecare din noi locuiesc multe persoane cu diferite obligatii.
În personalitatea unui hot exista o adevarata caverna de hoti; în personalitatea unui criminal exista un cuib de asasini; în personalitatea unui desfrânat exista o casa de rendez-vous; în personalitatea unei prostituate exista o casa de prostitutie etc.
Fiecare dintre aceste persoane care e în propria noastra personalitate are problemele si obligatiile sale.
Persoana traieste în persoana, omul traieste în om; aceasta este irefutabil, inconte stabil.
Ceea ce e mai grav din toate acestea, e ca fiecare din aceste persoane sau euri care sunt în noi vin din vechile existente si au obligatii determinate.
Eul care în existenta trecuta a avut o aventura amoroasa la vârsta de

11

treizeci de ani, în noua existenta asteapta aceasta vârsta pentru a se manifesta; si când acest moment soseste, va cauta persoana viselor sale, intra în contact telepatic cu aceeasi persoana si, la sfârsit, va ajunge sa se întâlneasca si scena se va repeta.
Eul care la vârsta de patruzeci de ani a avut un proces din motive materiale, în noua existenta va astepta aceasta vârsta pentru a repeta acelasi act.
Eul care la vârsta de douazeci si cinci de ani s-a batut cu un alt om într-un bar, în noua existenta va astepta vârsta de douazeci si cinci de ani pentru a-si cauta adversarul si va repeta tragedia.
Aceasta cautare dintre eurile unei persoane si ale alteia e telepatica si apoi u

rmeaza reîntâlnirea, pentru a repeta mecanic acelasi lucru.
Aceasta este într-adevar mecanica Legii Recurentei; e tragedia vietii.
De-a lungul milioanelor de ani, diversele personaje se reîntâlnesc pentru a trai aceleasi drame, comedii si tragedii.
Persoana umana nu e altceva decât o masina în serviciul acestor euri cu atâtea obligatii.
Cel mai rau dintre toate acestea e ca toate aceste obligatii ale persoanelor pe care le purtam în interiorul nostru se realizeaza fara ca intelectul nostru sa fie informat înainte.
Personalitatea noastra umana, în aceasta situatie, reprezinta o caruta trasa de mai multi cai.
Exista vieti care se repeta foarte exact, existente, recurente care nu se modifica niciodata.
Daca nu exista actori, nu se vor putea repeta în nici un fel comediile, dramele si tragediile vietii pe ecranul existentei.
Actorii acestor scene sunt eurile pe care le avem în interiorul nostru si care vin din vechile existente.
Daca dezintegram eurile mâniei, scenele tragice ale violentei se vor sfârsi inevitabil.
Daca reducem la praf cosmic agentii secreti ai lacomiei, problemele acestea se vor sfârsi total.
Daca anihilam eurile desfrâului, scenele casei de prostitutie si ale desfrâului vor înceta.
Daca reducem la cenusa personajele secrete ale invidiei, evenimentele ei se vor sfârsi radical.
Daca ucidem eul orgoliului, vanitatii, înfumurarii, auto-importantei, scenele ridicole ale acestora se vor sfârsi din cauza lipsei de actori.

Daca eliminam din psihicul nostru factorii lenei, inertiei si slabiciunii, scenele oribile ale acestei clase de defecte nu se vor mai putea repeta, pentru ca li psesc actorii.
Daca pulverizam eurile dezgustatoare ale gurmandismului, vom termina cu chefurile, betiile etc. din lipsa de actori.
Cum multiplele egouri evolueaza lamentabil în diferitele niveluri ale Fiintei, e necesar sa le cunoastem cauzele, originile, procesele cristice care, în final, ne vor conduce la moartea în noi însine si la eliberarea finala.

O TRAIRE PERSONALA

Printr-o serie de povestiri neobisnuite vreau sa explic acum ce este Legea Recurentei.
Desigur, aceasta lege n-a fost niciodata pentru mine ceva nou, ciudat sau extravagant; în numele ACELUIA care este Divinul, trebuie sa afirm cu energie ca aceasta regula pragmatica n-am cunoscut-o decât prin evenimentele neobisnuite ale trairilor, experientelor mele.
Sa dam socoteala de tot ceea ce într-adevar noi am experimentat în mod direct este o datorie fata de semenii nostri. Niciodata n-am vrut sa scap, sa ma eschivez intelectual de aceasta mare varietate de amintiri în legatura cu ultimele trei existente anterioare si cu ceea ce corespunde vietii mele actuale. Pentru binele marii cauze, pentru noi care luptam intens, eu prefer sa-mi platesc datoria, sa-mi asum responsabilitatile, sa spun deschis erorile mele, supunându-ma verdictului solemn al constiintei publice.
Cu totul deschis si fara ocolisuri, este oportun sa declar chiar aici ca am fost, în Spania, marchizul Juan Conrado, al treilea mare senior al provinciei Granada.

Era incontestabil epoca de aur a faimosului Imperiu al Spaniei: crudul conchistador Hernán Cortés, o persoana perfida, strapunsese cu spada inima Mexicului în timp ce nemilosul Pizaro, în Peru, alunga cele o suta de mii de fecioare.

La fel ca multi nobili si plebei, aventurieri si depravati care, în cautare de nor
oc, se îmbarcau constant pentru Noua Spanie, nici eu nu puteam fi o exceptie.
Într-o caravela simpla, fragila si usoara, navigam de mai multe luni pe oceanul fu
rtunos cu scopul de a ajunge la aceste pamânturi ale Americii.
E bine sa clarific ca niciodata n-am avut intentia sa prad templele sacre ale au
gustelor Mistere, nici sa cuceresc popoare ori sa distrug cetati. Daca am parcur
s aceste pamânturi ale Americii, am facut-o, o afirm, în

cautare de avere; din nefericire am comis câteva greseli Este necesar sa le studiem
 ca sa cunoastem paralelele si sa constatam în mod concret cum functioneaza înteleap
ta Lege a Recurentei.
Era perioada mea de Bodhisattva cazut si desigur nu eram o oaie blânda. Secolele au
trecut si, cum acum am constiinta trezita, este evident ca nicicând n-am putut uit
a toate aceste prostii.
Prima paralela pe care trebuie s-o studiem, corespunde exact corpului meu fizic
actual. Dupa ce sosisem din tara mama într-o fragila ambarcatiune, m-am stabilit a
proape de faleza pe coasta Atlanticului.
În aceasta vreme a cuceririi spaniole era, din pacate, acel trafic international c
u infama vânzare a negrilor africani.
Atunci, de bine de rau, am cunoscut o nobila familie de culoare, originara din A
lgeria. Înca îmi amintesc de o mica domnisoara foarte neagra si frumoasa ca un vis m
inunat din O mie si una de nopti . Daca am împartit cu ea patul placerilor în gradina d
eliciilor, este pentru ca eram întradevar împins de curiozitate; voiam sa cunosc rez
ultatul acestei încrucisari rasiale. Ca din aceasta încrucisare s-a nascut o mladita
 mulatra, nu-i nimic extraordinar; apoi a venit nepotul, stranepotul si stra-str
anepotul.
În acele vremuri de Bodhisattva cazut, eu uitasem faimoasele urme astrale ce-si au
 originea în coit si pe care fiecare dezîncarnat le are în Karmasaya.
Este clar si evident ca aceste marci ne pun în legatura cu oamenii si sângele asocia
t prin coitul chimic; subliniem, în treacat, ca Yoghinii din India au consacrat de
ja acestui subiect studii minutioase.
E util sa declar ca corpul meu fizic actual provine din numita copulatie metafiz
ica; cu alte cuvinte, spun ca asa se face ca am carnea ce-o port în prezenta mea e
xistenta. Stramosii mei paterni au fost cu precizie descendentii acestui act sex
ual al Marchizului.
Este un lucru uimitor ca descendentii nostri, în timp si spatiu devin ascendentii
nostri. Este minunat ca dupa câteva secole ne vom îmbraca din nou cu propria noastra
 carne, ne transformam în fiii propriilor nostri fii.
Calatorii nesfârsite pe aceste pamânturi ale Noii Spanii au caracterizat viata March
izului, calatorii ce au fost repetate în existentele mele urmatoare, incluzând-o si
pe cea actuala.
Litelantes, ca totdeauna, era lânga mine suportând cu rabdare toate aceste prostii d
in perioada mea de Bodhisattva cazut. Ajungând în toamna vietii, în fiecare din reîncarn
arile mele, spun fara ocolisuri ca totdeauna

am sfârsit prin a ajunge cu Gropara , e vorba de o antica initiata pentru care o aban
donam totdeauna pe sotia mea si care, de la o existenta la alta, îsi îndeplinea dato
ria de a-mi face o înmormântare crestina. La declinul vietii mele prezente, aceasta
antica initiata reveni spre mine; am recunoscut-o imediat, dar dat fiind faptul
ca în prezent eu n-am mai cazut, am îndepartat-o cu blândete; ea s-a îndepartat mâhnita.
Având aceasta personalitate trufasa, ba chiar insolenta a marchizului, m-am întors în
tara mama, dupa o cearta dezgustatoare din cauza unui schimb de diamante brute e
xtrase dintr-o mina foarte bogata.
Pentru binele multor cititori, vreau sa insist, spunând fara menajamente ca dupa u
n scurt interval în regiunea mortilor, a trebuit sa intru din nou în scena, reîncarnându
-ma în Anglia. Am intrat în ilustra familie Bleler si am fost botezat cu piosul nume

Simeon. În floarea tineretii am plecat în Spania, împins de intensa dorinta intima de a ma întoarce în America. În acest fel lucreaza Legea Recurentei.
Fara îndoiala, aceleasi scene s-au repetat, în spatiu si timp, drame identice, despartiri similare etc., întelegându-se aici cum trebuie calatoria peste oceanul tumultos.
Îndraznet, am sarit pe pamânt pe coasta tropicala a Americii de Sud locuita atunci de diferite triburi. Explorând regiuni vaste acoperite de paduri pline de animale feroce, am atins valea adânca a Noii Granade, la poalele muntilor Montserrat si Guadelupa: tara frumoasa condusa de viceregele Solis.
Incontestabil ca în acest timp, de fapt, am început sa platesc Karma pe care-o dator am din anii marchizului. Printre acesti creoli din Noua Spanie, eforturile mele de a obtine o munca bine platita se dovedira inutile; disperat de reaua mea situatie economica, m-am înrolat ca simplu soldat în armata suveranului; acolo, cel puti n, gasii pâine, haine si adapost.
Într-o zi de sarbatoare, se întâmpla ca foarte de dimineata trupele majestatii sale se pregateau sa dea onoruri foarte speciale sefului lor si de aceea se aranjau ici si colo, efectuând manevre în scopul de a forma rânduri.
Îmi amintesc înca de un sergent antipatic si certaret care, trecându-si în revista batalionul, striga, blestema, lovea etc. Deodata, oprindu-se în fata mea, ma insulta grav pentru ca picioarele mele nu erau în pozitia militara corecta, apoi, examinându-mi minutios vestonul, ma palmui cu perfidie.
Ce se întâmpla în continuare nu-i greu de ghicit: niciodata nu se poate astepta nimic bun de la un Bodhisattva cazut..

15

Fara nici un gând, în mod stupid, înfipsei baioneta taioasa si crunta în pieptul sau învatat cu razboiul.
Omul cazu la pamânt, ranit mortal; peste tot se auzira strigate de groaza, dar eu am fost istet si profitând de confuzie, de dezordine si de spaima, fugii din acel loc, urmarit foarte îndeaproape de soldatimea bine înarmata.
Luai mai multe drumuri în directia coastelor râpoase ale oceanului Atlantic, ma ascundeam unde puteam si evitam mereu sa trec prin barajele vamale, facând mari ocoluri prin padure. Pe drumurile carosabile -care erau foarte rare în acele timpuri- treceau pe lânga mine trasuri trase de câte o pereche de telegari puternici; în ele calatoreau oameni care n-aveau Karma mea, persoane bogate.
Într-o zi, pe drum, aproape de un sat, gasii un han modest si intrai acolo ca sa beau un pahar ca sa-mi dea putin curaj. Stupefiat, uimit, surprins, descoperii ca patroana acestuia era Litelantes. Oh! Eu o iubisem atât de mult si acum o regasem maritata si mama a mai multor copii. Ce puteam eu cere? Am platit nota si am iesit cu inima frânta
Continuam sa merg pe drum, când, cu teama putui vedea ca cineva venea dupa mine: fiul doamnei, un fel de alcade, un fel de primar rural. Tânarul îmi spuse: Conform articolul saisprezece din Codul Vice-Regelui, sunteti arestat. Încercai inutil sa-l am agesc: tânarul, bine înarmat, ma conduse în fata tribunalului si este evident ca dupa ce am fost condamnat, a trebuit sa platesc prin ani lungi de închisoare moartea sergentului.
Când am fost pus în libertate, plecai de-a lungul malurilor salbatice ale marelui fluviu Magdalena, facând munci foarte grele peste tot pe unde aveam ocazia.
În chip de paranteza interesanta în acest capitol trebuie sa spun ca Esenta acestui alcade din cauza caruia a trebuit sa suport atâtea amaraciuni închis într-o groapa murdara, a revenit cu un corp feminin; ea este acum fiica mea; acum ea este chiar mama si mi-a dat câtiva nepoti. Înainte de încarnarea sa, eu am întrebat acest suflet în lumile suprasensibile; am vrut sa stiu motivul pentru care ma voia ca tata; mi-a raspuns, spunând ca avea remuscari pentru raul pe care mi-l facuse si ca voia sa se distinga printr-o conduita buna fata de mine, cu scopul de a-si plati greselile. Recunosc ca ea-si îndeplineste angajamentul.
În aceasta perioada m-am stabilit pe coasta oceanului Atlantic, dupa infinite amaraciuni Karmice revenind astfel pe urmele pasilor insolentului marchiz Juan Conrado Lucrul cel mai bun pe care l-am facut a fost ca

am studiat esoterismul, medicina naturista, botanica.
Nobilii aborigeni ai acestor pamânturi tropicale îmi oferira iubirea lor recunoscato
are pentru munca mea de Galen: eu îi vindecam totdeauna în mod dezinteresat
Într-o zi se produse un lucru neobisnuit; este vorba de spectaculoasa aparitie a u
nui mare senior venit din Spania. Acest gentilom îmi povesti nenorocirile sale. Ad
ucea cu nava toata averea sa si piratii îl urmareau. El voia un loc sigur pentru m
ultele sale bogatii. Îl consolai frateste si-i propusei o pestera ca sa-si puna bo
gatiile; seniorul îmi accepta sfaturile, nu fara sa-mi ceara înainte un juramânt solem
n de cinste si loialitate.
Cu prospetimea sinceritatii si parfumul curtoaziei, amândoi ne-am pus de acord. Ap
oi am dat ordine oamenilor mei, un grup foarte ales de aborigeni; acestia dadura
la o parte pamântul. Dupa ce a fost facuta gaura, am depozitat acolo, cu mare gri
ja o lada mare si un cufar mai mic continând pepite de aur masiv si bijuterii pret
ioase de o valoare incalculabila.
Prin niste exorcisme magice obtinui vraja comorii bine pazite , cum spunea Don Mari
o Roso de Luna, cu scopul de-a o face invizibila neplacutilor ochi ai lacomiei.
Gentilomul m-a platit foarte bine, dându-mi cu generozitate o punga de monede de a
ur, apoi pleca din aceste locuri cu intentia de a merge în tara mama ca sa-si aduc
a familia, caci el dorea sa se stabileasca în aceste frumoase locuri din Noua Span
ie.
Clepsidra destinului nu-i niciodata în repaus; trecura zilele, lunile si anii, iar
onorabilul om nu mai reveni niciodata; poate a murit în tara sa ori a cazut victi
ma pirateriei care infesta atunci cele sapte mari, nu stiu.
Exista circumstante extraordinare în viata; într-o zi, în prezenta mea încarnare, aflându-
ma departe de pamântul meu mexican, vorbeam despre asta cu un grup de frati gnosti
ci printre care se distingea prin întelepciunea sa Maestrul Gargha Kuichines. Atun
ci am avut o formidabila surpriza: vazui cu uimire mistica pe Suveranul Comandor
G.K. ridicându-se ca sa confirme în mod decisiv cuvintele mele. Acest maestru ne-a
informat ca el personal vazuse scrisa în versuri sublime aceasta povestire. Ne vor
bi despre o carte veche, prafuita si regreta ca o daduse împrumut. Dumnezeu si Sfânt
a Maria sa ma pazeasca daca vreodata am cunoscut existenta acestui tratat!
Unele traditii foarte vechi ne spun ca multi oameni de pe coastele Caraibelor au
cautat comoara lui Bleler. Ceea ce este mai curios este ca acesti nobili aborig
eni care cândva îngropasera o asa mare bogatie, s-au

reîncorporat formând grupul Summum Supremum Sanctuarium. În acest fel lucreaza Legea R
ecurentei.
Îmi amintesc clar ca dupa aceasta existenta tumultoasa cu personalitatea engleza d
e care era vorba, am fost în mod constant invocat de aceste persoane care se consa
crau spiritismului ori spiritualismului. Voiau sa le spun locul unde era ascuns
aurul minunat; ei doreau cu lacomie comoara lui Bleler; totusi, evident ca fidel
juramântului meu în regiunea mortilor, n-am vrut niciodata sa le spun secretul.
Revenind pe urmele insolentului marchiz Juan Conrado, în existenta mea urmatoare,
am ajuns sa ma reîncarnez în Mexic; am fost botezat cu numele Daniel Coronado; m-am
nascut în nord, aproape de Hermosillo, toate aceste locuri fiind cunoscute într-o al
ta perioada de marchiz. Parintii îmi doreau tot binele posibil si tânar înca, ma înscris
esera la Academia Militara, dar asta a fost în van.
Într-o zi, printre atâtea altele, am folosit rau un sfârsit de saptamâna chefuind si îmbat
du-ma cu prietenii zapaciti. Recunosc însa cu rusine ca a trebuit sa ma întorc acasa
cu uniforma de cadet murdara, rupta si discreditat Bineînteles ca parintii mei au
fost foarte deceptionati.
Evident ca nu m-am mai întors niciodata la Academia Militara; fara îndoiala ca din a
cest moment a început drumul meu de amaraciuni
Din fericire, am întâlnit-o atunci din nou pe Litelantes; ea era reîncarnata sub numel
e Ligia Paca (sau Francisca); de data asta, în sfârsit, ea m-a avut ca sot

Sa faci biografia unei vieti oarecare se dovedeste, în fapt, o munca foarte difici
la, caci materialul este foarte bogat si de aceea sunt multumit ca fac sa apara
unele detalii, cu scopuri esoterice.
Pot spune ca nu m-am bucurat de-o situatie cu dare de mâna, am câstigat cu greutate
pâinea de fiecare zi; adesea mâncam datorita mizerabilului salar al Ligiei; ea era o
biata învatatoare de scoala rurala si pe deasupra o chinuiam cu execrabila mea ge
lozie. Nu voiam sa-i vad cu ochi buni pe colegii ei care-i acordau prietenia lor
.
Totusi am facut un lucru util în perioada aceasta: am format un frumos grup esoter
ic gnostic în plin district federal; studentii acestei congregatii, în existenta mea
actuala, în acord cu Legea recurentei, s-au întors spre mine
În timpul regimului sângeros al lui Porfirio Diaz am avut o slujba desigur nu foarte
placuta în politia rurala. Am comis eroarea de neiertat de a-l da în judecata pe fa
imosul Golondrino , bandit periculos care

devasta tinutul; acest raufacator a murit împuscat. În existenta mea actuala, l-am întâl
nit din nou, reîncorporat într-un corp uman feminin; ea suferea de delir de persecut
ie, se temea ca va fi închisa pentru furt; lupta ca sa se apere de legaturi imagin
are; atunci credea ca va fi împuscata Este clar ca îngrijind aceasta bolnava mi-am an
ulat datoria; psihiatrii esuasera lamentabil, ei nu fusesera capabili s-o vindec
e
În momentul când izbucni rebeliunea contra lui Don Porfirio Diaz, mi-am abandonat fu
nestul post din politia rurala; atunci, cu umili proletari cu târnacop si lopata,
cu muncitori saraci din fermele patronilor, am organizat un batalion. Era desigu
r admirabila aceasta mâna de oameni umili abia înarmati cu cutite pentru ca nimeni n
-avea destui bani ca sa cumpere arme de foc. Din fericire generalul Francisco Vi
lla ne primi în divizia Nordului; acolo ni se dadura cai si pusti.
Fara îndoiala ca în acesti ani de tiranie noi luptam pentru o cauza mare; poporul me
xican gemea sub cizma dictaturii
În numele adevarului trebuie sa spun ca personalitatea mea ca Daniel Coronado a fo
st cu siguranta un esec; unicul lucru pentru care a meritat sa traiesc a fost pe
ntru grupul esoteric din districtul federal si pentru sacrificiul meu în revolutie
Spun companionilor mei din rebeliune: am abandonat rândurile când am cazut grav boln
av. În ultimele zile ale acestei vieti tumultoase am parcurs strazile districtului
federal în picioarele goale, cu îmbracamintea în zdrente, înfometat, batrân, bolnav si ce
rsind
Cu profunda tristete, spun deschis ca am sfârsit murind într-o baraca murdara. Îmi ami
ntesc înca de acel moment când doctorul, asezat pe un scaun, dupa ce m-a examinat, a
spus clatinând din cap: Este un caz pierdut. , dupa care s-a retras.
Ceea ce a urmat imediat este teribil: am simtit un frig îngrozitor, ca un sloi de
gheata de moarte. La urechile mele ajungeau strigate disperate: Sfinte Petre, sfi
nte Pavele, ajutati-l! Asa striga aceasta femeie pe care o numesc Gropara .
Ciudate mâini scheletice ma apucara de mijloc si ma trasera din corpul fizic; fara
îndoiala ca era Îngerul Mortii care a intervenit; hotarât, taie cu coasa cordonul de
argint, apoi ma binecuvânta si se îndeparta.
Moarte binecuvântata, cât timp este de când te asteptam, în sfârsit tu ai venit în ajutoru
meu, fusese atât de amara existenta mea!
M-am odihnit fericit în lumile superioare dupa nenumarate amaraciuni; este sigur c
a suferinta umana a muritorilor are si limita sa, dincolo

de care domneste pacea.
Din nefericire, n-a durat prea mult acest repaus în interiorul profund al Eternita
tii; într-o zi, încetisor, unul dintre stralucitii Domni ai Legii veni spre mine. El
spuse: Maestre Samael Aun Weor, totul este gata, urmati-ma! . Am raspuns imediat: D
a, venerabile Maestre, e bine, va urmez. Am trecut împreuna prin diverse locuri si în
cele din urma am patruns într-o casa senioriala; am traversat o curte, apoi o sal

a si apoi am intrat în camera celei care nastea; am auzit-o plângând si suferind de du
rerile nasterii
În acest moment mistic am vazut cu uimire cordonul de argint al existentei mele ac
tuale conectat psihic la copilul care era pe punctul sa se nasca. Câteva clipe mai
târziu, aceasta creatura inspira cu aviditate prana vietii: eu ma simtii atras sp
re interiorul acestui mic organism, apoi am plâns cu toate fortele sufletului meu
Am zarit în jurul meu câteva persoane care-mi surâdeau si marturisesc ca atentia mea a
fost în mod deosebit solicitata de un gigant ce ma privea cu afectiune; era proge
nitorul meu terestru.
E bine sa spun, cu o anumita insistenta, ca acest autor bun al zilelor mele a fo
st, în epoca medievala, în vremea cavaleriei, un senior nobil pe care a trebuit sa-l
învinq în batalii sângeroase. El a jurat atunci sa se razbune si este clar ca el si-a
tinut promisiunea prin existenta mea prezenta.
Am lasat casa tatalui foarte tânar, împins de împrejurari dureroase si am calatorit pr
in toate aceste locuri pe unde fusesem înainte, în timpul existentelor mele trecute.
Aceleasi drame s-au repetat, aceleasi scene: Litelantes a aparut din nou pe dru
mul meu, mi-am regasit vechii prieteni, am vrut sa le vorbesc, dar ei nu m-au re
cunoscut, eforturile mele ca sa-i fac sa-si aminteasca vremurile noastre trecute
au fost inutile.
Totusi, ceva nou s-a produs în prezenta mea reîncarnare: Fiinta mea Reala interioara
facu eforturi disperate, teribile ca sa ma duca pe drumul drept de care ma depa
rtasem de mult.
Spun deschis ca eu am dizolvat Egoul si ca m-am ridicat din noroiul pamântului.
Este evident ca Eul este supus Legii Recurentei; în timp ce Sinele Însusi este dizolva
t, noi dobândim libertatea, ne eliberam de numita lege.
Practica m-a învatat ca diferitele scene din diverse existente se deruleaza în inter
iorul spiralei cosmice, repetându-se totdeauna pe spire fie mai înalte, fie mai joas
e.
Toate faptele si gesturile marchizului, întelegând si nenumaratele sale

calatorii, s-au repetat totdeauna pe spire de fiecare data mai joase, în cele trei
reîncarnari care au urmat.
Exista în lume persoane care efectueaza o repetare automata exacta; oameni care re
nasc totdeauna în acelasi popor, în aceeasi familie. Este evident ca Egourile acesto
r oameni cunosc atunci rolul lor pe dinafara si merg pâna la a-si oferi luxul de a
profetiza asupra lor însisi; astfel deci, constanta repetare le permite sa-si ami
nteasca evenimente, acesta este motivul pentru care ele par sa fie divine. Acest
e persoane uimesc adesea pe apropiatii lor prin exactitatea pronosticurilor.

Cuprins

LEGEA ETERNEI REÎNTOARCERI 1
REÎNCARNAREA 4
LEGEA RECURENTEI 6
O TRAIRE PERSONALA 9